

IZNOVA OBNOVITI VJERU U USKRSNUĆE

Petak pred Petu korizmenu nedjelju

24. ožujka 2023.

U izlaganju kateheze koja se sastoji od evanđeoskog teksta predstojeće nedjelje, pitanja za razmišljanje, katehetskog razlaganja te poticaja za ostvarivanje evanđeoskih zahtjeva moguće je poslužiti se materijalima primljenim od biskupijskog Pastoralnog centra.

Prije pobožnosti križnoga puta zapjeva se prikladna korizmena pjesma nakon koje se učini znak križa. Potom jedan od lektora pročita evanđeoski tekst.

Iv 11,1-45

Iz evanđelja po Ivanu

U ono vrijeme: Bijaše neki bolesnik, Lazar iz Betanije, iz sela Marije i sestre joj Marte. Marija bijaše ono pomazala Gospodina pomašću i otrla mu noge svojom kosom. Njezin dakle brat Lazar bijaše bolestan. Sestre stoga poručise Isusu: »Gospodine, evo onaj koga ljubiš, bolestan je.« Čuvši to, Isus reče: »Ta bolest nije na smrt, nego na slavu Božju, da se po njoj proslavi Sin Božji.« A Isus ljubljase Martu i njezinu sestru i Lazara. Ipak, kad je čuo za njegovu bolest, ostade još dva dana u onome mjestu gdje se nalazio. Istom nakon toga reče učenicima: »Pođimo opet u Judeju!« Kažu mu učenici: »Učitelju, Židovi su sad tražili da te kamenuju, pa da opet ideš onamo?« Odgovori Isus: »Nema li dan dvanaest sati? Hodi li tko danju, ne spotiče se jer vidi svjetlost ovoga svijeta. Hodi li tko noću, spotiče se jer nema svjetlosti u njemu« To reče, a onda im dometnu: »Lazar, prijatelj naš, spava, no idem probuditi ga.« Rekoše mu nato učenici: »Gospodine, ako spava, ozdravit će.« No Isus to reče o njegovoj smrti, a oni pomisliše da govori o spavanju, o snu. Tada im Isus reče posve otvoreno: »Lazar je umro. Ja se radujem što ne bijah ondje, i to poradi vas - da uzvjerujete. Nego pođimo k njemu!« Nato Toma zvani Blizanac reče suučenicima: »Hajdemo i mi da umremo s njime!« Kad je dakle Isus stigao, nađe da je onaj već četiri dana u grobu. Betanija bijaše blizu Jeruzalema otprilike petnaest stadija. A mnogo Židova bijaše došlo tješiti Martu i Mariju zbog brata njihova. Kad Marta doču da Isus dolazi, pođe mu u susret dok je Marija ostala u kući. Marta reče Isusu: »Gospodine, da si bio ovdje, brat moj ne bi umro. Ali i sada znam: što god zaišteš od Boga, dat će ti.« Kaza joj Isus: »Uskrsnut će brat tvoj!« A Marta mu odgovori: »Znam da će uskrsnuti o uskrsnuću, u posljednji dan.« Reče joj Isus: Ja sam uskrsnuće i život:

tko u mene vjeruje, ako i umre, živjet će. I tko god živi i vjeruje u mene, neće umrijeti nikada.

Vjeruješ li ovo?« Odgovori mu: »Da, Gospodine! Ja vjerujem da si ti Krist, Sin Božji, Onaj koji dolazi na svijet!« Rekavši to ode, zovnu svoju sestru Mariju i reče joj krišom: »Učitelj je ovdje i zove te.« A ona, čim doču, brzo ustane i pođe k njemu. Isus još ne bijaše ušao u selo, nego je dotada bio na mjestu gdje ga je Marta susrela. Kad Židovi, koji su s Marijom bili u kući i tješili je, vidješe kako je brzo ustala i izišla, pođoše za njom; mišljahu da ide na grob plakati. A kad Marija dođe onamo gdje bijaše Isus i kad ga ugleda, baci mu se k nogama govoreći: »Gospodine, da si bio ovdje, brat moj ne bi umro.« Kad Isus vidje kako plače ona i Židovi koji je dopratiše, potresen u duhu i uzbuđen upita: »Kamo ste ga položili?« Odgovoriše mu: »Gospodine, dođi i pogledaj!« I zaplaka Isus. Nato su Židovi govorili: »Gle, kako ga je ljubio!« A neki između njih rekoše: »Zar on, koji je slijepcu otvorio oči, nije mogao učiniti da ovaj ne umre?« Isus onda, ponovno potresen, pođe grobu. Bila je to pećina, a na nju navaljen kamen. Isus zapovjedi: »Odvalite kamen!« Kaže mu pokojnikova sestra Marta: »Gospodine, već zaudara. Ta četvrti je dan.« Kaže joj Isus: »Nisam li ti rekao: budeš li vjerovala, vidjet ćeš slavu Božju?« Odvališe dakle

kamen. A Isus podiže oči i reče: »Oče, hvala ti što si me uslišao. Ja sam znao da me svagda uslišavaš; no rekoh to zbog nazočnog mnoštva: da vjeruju da si me ti poslao.« Rekavši to povika iza glasa: »Lazare, izlazi!« I mrtvac izide, noge mu i ruke bile povezane povojima, a lice omotano ručnikom. Nato Isus reče: »Odriješite ga i pustite neka ide!« Tada mnogi Židovi koji bijahu došli k Mariji, kad vidješe što Isus učini, povjeroše u nj.

Svećenik ili vjeroučitelj (voditelj kateheze) postavlja sljedeća pitanja ostavljajući iza svakog od njih trenutak šutnje za razmišljanje:

- Jesam li odveć zabrinut za ovozemaljski život i svoje zdravlje? Brinem li se za zdravlje duše?
- Dopuštam li Bogu da bude milosrdni liječnik moje duše u valjanoj ispovijedi?
- Živim li u strahu od smrti? Vjerujem li u život vječni tj. da ću živjeti i kada moje tijelo polože u grob?
- Čime hranim svojem misli? Imam li zanimanja za duhovnu literaturu, životopise svetaca... Što uopće čitam?

Nakon toga se predstavi sadržaj katehetskog izlaganja:

Na pretposljednjoj dionici našeg korizmenog hoda nedjeljna Riječ Božja, napose evanđelje, govori o uskrsnuću od mrtvih. Ulomak iz Knjige proroka Ezekielia doziva nam u sjećanje starozavjetno obećanje koje je Bog dao ljudima svog naroda – da će otvoriti njihove grobove, izvesti ih iz njih i svoj životvorni duh udahnuti u njih. Apostol Pavao nas pak u ulomku iz poslanice Rimljanima podsjeća da je Bog spomenuto obećanje ispunio kad je Isusa uskrisio od mrtvih te nas uvjerava da se onaj isti Duh u čijoj je snazi Bog uskrisio Isusa od mrtvih, u svetom krštenju nastanio u srcima nas Isusovih učenika i da je prebivanje Duha Svetoga jamstvo da ćemo i mi jednom uskrsnuti. To znači da će Gospodin Isus, kao što je svog prijatelja Lazara izveo iz groba i vratio u život, i nas u snazi svoga Duha izbaviti iz dubine podzemlja, ali ne samo da bi nas vratio u ovozemaljski život, nego da u nama pobijedi smrt zasnagda. Lazarovo uskrsnuće izravno će prouzročiti Isusovu smrtnu osudu od strane glavara svećeničkih i farizeja (usp. Iv 11, 46-53). Ni Lazar neće dugo poživjeti; naime glavari svećenički su odlučili ubiti ne samo Isusa, nego i Lazara, jer su zbog njega mnogi Židovi povjerovali u Isusa (usp, Iv 12, 10-11). I opet valja primijetiti kako su i Isusova i Lazarova smrt, samo smrti tijela tj. završetak onoga života koji je ionako prolazan. Vjernik živi i onda kad je umro tjelesnom smrću kao Lazar. Gdje je Isus i čovjek koji u njega vjeruje, vrijeme i smrtni čas nema više onoga značenja kojega inače ima. Upravo po Isusu na djelu je Bog – darivatelj života. On je gospodar smrti i života. U njemu i po njemu smo pozvani u život, prisutni među ljudima, a po Njemu smo pozvani i u vječnost. On je vjernima ponuda koju mogu prihvatiti.

Kao ljudi ne možemo potpuno razumjeti snagu, radost i otajstvo Kristova uskrsnuća pa niti vlastitog rođenja za nebo, no niti svoj poziv u ovozemaljski život u krilu majke i svoje sadašnje postojanje također ne razumijemo u potpunosti. Unatoč tome zahvaljujemo Bogu za sebe i svoje bližnje i svu ljepotu koju smo jedni u drugima primili. To očito vidimo u suzama Marte i Marije pa i Isusovu plaču nad mrtvim Lazarom. Ljudski je normalno pustiti suzu za bližnjima, ali tek vjerom u uskrsnuće, koju poput Marte do kraja ne razumijemo, ali znamo kome vjerujemo, može doći olakšanje koje nadilazi svako čovjekovo stanje. To olakšanje dolazi iz vjere i po vjeri u Krista Uskrsloga. Naša bl. Jula i njezine sestre mučenice dobro su znale da im smrtnici ubijaju tijelo, no život vječni im nisu mogli oduzeti. Na život bl. Jule snažno su utjecali životopisi svetaca koje je rado čitala i o njima govorila djeci u školi. Od malih nogu njezini roditelji hranili su je literaturom „za nebo“. Čini se da su te knjižice bile providonosno

sredstvo kojim se Bog poslužio kako bi u njoj probudio želju za posvećenim životom. Zbog svetačkih primjera, na kojima se nadahnjivala, duhovni poziv je shvatila kao poziv na svetost – te ga takvog i ostvarila. Sve drugo, za nju, ne bi imalo nikakve vrijednosti ni smisla, što je zajedno sa sestrama pokazala i u trenucima mučeništva.

Vjerom u uskrsnuće koju su sestre iskazale i sami se ohrabrimo u svakodnevnim umiranjima naših bližnjih, a na koncu i nas samih. Kao i Marti u evanđelju, Isus i nama danas govori: „Ja sam uskrsnuće i život: tko u mene vjeruje, ako i umre, živjet će. I tko god živi i vjeruje u mene, neće umrijeti nikada.“

Voditelj kateheze na kraju daje nekoliko poticaja za ostvarivanje evanđeoskih zahtjeva u predstojećem tjednu:

- Odreci se barem nakratko gledanja televizije i beskorisno provedenog vremena na društvenim mrežama!
- U tjednu pred nama pronađi koji životopis sveca ili više njih i upoznaj temeljitije njegov život i svjedočanstvo vjere!
- Nastoj u svakom članu obitelji prepoznati Božju sliku, napose u trenucima kad je ta slika zamagljena ljudskom nesavršenošću i grijehom!
- Posviješćuj si u svakodnevnim, običnim životnim situacijama vrijednost malih žrtvi i prikazuj ih za dobrobit članova svoje obitelji!

Slijedi pobožnost križnog puta.

Tekst kateheze: Zvonimir Zelenika, vjeroučitelj

Odgovorni urednik: Robert Kupčak, upravitelj Pastoralnog centra Požeške biskupije